

og har en Datter, som jeg skylder et Hjem. Jeg havde besluttet som Josva: „Jeg og mit Hus vil tjene Herren,“ og jeg holder fast ved den Beslutning. Jeg lader Pigerne gøre, hvad de ville; Kristus har gjort mig fri, hvorfor skulde jeg sætte mit Lys under en Skæppe? det vil jeg ikke. Naar jeg havde Andagtsøvelser i mit eget Værelse, ikke i Skolestuen, kom nogle af Pigerne ind; vi lode dem komme, som de vilde.

Mine Hindubrødre fandt, det gik for vidt, de vilde, at jeg skulde lukke min Dør, naar jeg læste i Biblene eller bad. Jeg sagde: „Nej“; jeg har samme Ret til at dyrke Gud paa min Maade, som Pigerne. Hvorfor skulde jeg lukke min Dør, der staar aaben 24 Timer i Døgnet?“ Hinduerne bleve meget vrede og vilde rive Skolen ned og bygge en anden op paa dens Grund; men det glæder mig at kunne sige, at Skolens Grundvold er bygget, ikke paa Sand, men paa den evige Klippegrund, og der staar den i Dag og vil vedblive at staa.

De Piger, der vilde oplyses, kom, og skønt vi aldrig prædikede Kristendom, læste de Bibelen selv. De sammenlignede Bibelen med Hindu-Religionen, og som gode, fornuftige Piger skelnede de mellem godt og ondt. Valgte, hvad de syntes, var det bedste. 48 af vore Pigebørn have haft Mod til at blive offentlig døbte og blive kristne. Lovet være Gud! det er det bedste Udbytte, Skolen har haft. Vi begyndte med en Lægskole, og det skal den være til det sidste; men det kunde ikke være anderledes: det himmelske Lys sejrede.

Foruden de to Foreninger, jeg har fortalt om, er der ogsaa en Forening, „Kongens Døtre“. Disse ere Skolens frivillige Sygeplejersker og dele alt Arbejdet i Skolen, saa den ikke behøver at betale Sygeplejersker og Tjenestefolk.

I det sidste Aar, da 300 Piger kom til os, syge, udhungrede, toge 35 af vore Elever sig moderligt af dem og sparede os henved 2000 Dollars ved deres trofaste Arbejde for deres og vore Søstre.

Vi have købt en Gaard, som I vide, henved 34 Mil fra Skolen; I sendte mig 5000 Dollars til den.

De Penge have været meget nyttige; den er en Velsignelse for os. Mere end 300 Piger have boet der, og den forsyner os med Grøntsager; for Fremtiden skal den ogsaa forsyne os med Frugt, haaber jeg. Skolen er 50,000 Dollars værd, Gaarden 10,000; saaledes faa I 60,000 Dollars tilbage af de 91,000, I have givet mig. Det øvrige har jeg brugt til at opdrage den Flok, der nu „staar op og priser eder.“

Ada Frederiksen.